

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Institutiones Canonicae Sive Ius Ecclesiasticum

Wiestner, Jacob

Monachii, 1705

Titulus XLVII. De Purificatione post Partum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62668](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62668)

TITVLVS XLVII.

De Purificatione post Partum.

SUMMARIUM.

1. *Præcepta hæc sunt in Lege veteri,*
2. *Ex devotione à B. V. Maria,*
3. *Et mulieribus Christianis observata,*
4. *Præceptum ejus Ceremoniale:*
5. *Non tamen Typicum & Mortiferum est.*
6. *Purificari mulieres fere solent in Parochialibus:*
7. *In Regularium tamen Ecclesiis non prohibentur.*

mota domi se continebat: & septem vel quatuordecim illi separationis; isti verò triginta tres vel sexaginta Purificationis dies erant, ut in Levitici cap. cit. notat Cornelius in fine v. 2. & v. 5.

His autem Purificationis diebus expletis, puerpera ingressa & consistens in atrio immundorum deferebat agnum aniculum, Deo offerendum in holocaustum, & pullum columbæ vel turturem pro peccato, sive liberatione ab immunditia Legali: à qua purificata offerebat infantem Deo, eumque redimebat, secundum Levitici cap. 12. cit. & Cornelium ibi v. 8. in fine.

Quâ Purificationis Lege, licet B. V. Maria non comprehenderetur; quòd ejus partus purissimus & ab omni sordè atque immunditia fuerit immunis: ex devotione tamen & humilitate se ipsi sponte subjecit: occasionemque dedit imprimis institutioni Festivitatis, quâ ejus memoriam annuâ veneratione solenniter recolimus: dein devotioni mulierum, post partum ab Ecclesia ingressu Divinisque mysteriis abstinentium, donec per consuetas Orationes & ritus Ecclesiasticos fuerint purificatæ, juxta e. *Unicum hæc Rubric.* de cujus rescripti, eam mulierum devotionem culpâ vacare decidentis, Justitia dubitandi ratio non levis est; quòd lex Purificationis mulierum post

1. **E**X præcipuis legibus Ceremonialibus veteris Testamenti fuerunt Purificationes à variis immunditiis, præsertim mulieris puerperæ: quæ, si masculum quadraginta, si feminam peperisset, octoginta diebus immunda censebatur, Levitici cap. 12. v. 2. Dierum tamen non omnium immunditia æqualis fuit; cùm mulier, si masculum septimò, si feminam peperisset, decimò quartò à partu diebus, juxta numerum dierum separationis menstruæ, à domesticorum & ipsius etiam viri consuetudine separata: à cæteris verò triginta tribus masculum, & sexaginta sex feminam enixæ immunditia non tam gravis, neque tam rigida separatio fuit: sed in purificatione tantum sanguinis sive, donec à sanguinis fluxu perfectè purgaretur, à Sancluario re-

4. rum post partum sic Ceremonialis: inter cuiusmodi & Iudiciales veteris Testamenti leges illud præcipue discrimen intercessit; quòd istæ solum Mortuæ; cùm, licet obligandi vim morte Christi omnem amiserint, observari tamen licet, & earum observantia Ecclesiastica, ut *cc. 1. de Homicid. Adult. & Injuriis Ec.* factum; imò Civili etiam lege præcipi possit: ut ex poena dupli, Exodi *cap. 22. v. 4. §. Penam 5. & S. fin. Instit. de Oblig. qua ex delicto confirmata & in fure manifesto duplicata luculenter constat; illæ verò sive Ceremoniales leges, insuper sint Mortiferae, earumque observatio peccaminola.*

Sed hoc non universale; ac proinde de memoriâ repetenda est in Proœmio *n. 44.* tradita distinctio inter veteris Legis Ceremonialia præcepta; cùm, quæ Religiosa duntaxat, non etiam Typica sunt: & Religionis virtutem cultumque Divinum sine venturæ Veritatis præfiguratione spectant, sicut id de quo agimus, Purificationis, uti & Decimarum Primitiarum atque Oblationum præcepta, devotione privatâ observari & Ecclesiastica auctoritate resuscitata, præcipi perinde ut Iudicialia valeant, ut patet ex *c. Unico cit. & c. 1. de Decimis & ratione*; quia eorum observantia nihil mali continet. Ea verò, quæ insuper Typica, hoc est, aduentus Christi tanquam veri Messia & Legis Gratia præfigurativa sunt, ut Circumcisio, Immolatio agni Paschalis & pleraque alia, non Mortua solum, sed Mortifera etiam sint; cùm eorum observantia præiudicet Veritati Fidei Christianæ, Messiam venisse & legem Gratia jam introductam: non ut Ceremonia typicæ cum illo primùm venturo hanc introducendam docentis; ac proinde neque devotione privatâ neque publicâ auctoritate ad usum reduci pos-

sint; ac umbra cum sole, & cum Ecclesia Synagoga jungatur, & populus Christianus Deum colendo iudicet, S. Thomas 1. 2. q. 103. art. 4. *Contrarias Lib. 1. Var. cap. 17. n. 1. & Barbosa in c. Unic. cit. n. 6.*

Dubium etiam movetur, ad quem pertineat Purificatio mulierum post partum. Eam soli Parocho adscribit Lasret. de Franchis *Controvers. inter Episc. & Regul. p. 2. q. 69. n. 1.* quòd in ea fieri soleat oblatio cerei: ad oblationes autem, quæ intra Parochia limites à Parochianis fiunt, percipiendas Parochus proprie communi fundatam habeat intentionem, *c. Pastoralis p. de Us. qua à Prælat. ut cum Panormit. in c. cit. n. 2. docent Socinus de Oblation. Libell. 1. n. 49. & Barbosa de Offic. Paroch. cap. 24. n. 22.* Cùm ergo conventus non sit, ab uno sacerdote peragi ritum Purificationis: ab alio verò percipi in ea factam Oblationem, sicut illa, sic etiam illa ad Parochum pertinebit, ut arguit *cit. de Franchis n. 1.*

Sed, ut idem *n. cit. in fine* præcedit advertit, hæc in re præcipua ratio habenda est consuetudinis legitimæ præcipue, *c. fin. de Consuet.* Quæ scilicet mulieres ad Purificationem etiam à Regularibus in suis Ecclesiis admitti posse, nullis eorum & Congreg. Cardd. Trid. Interpp. declaratione firmat Pasqualigus in *Observat. ad cit. Controvers. q. 69. n. 4.* Ratio est; quia Purificatio in novo Testamento non necessitatis sive præcepti, sed devotionis actus est, *c. Unic. cit.* qui propterea expediri valet etiam à Regularibus, præsertim cùm recipere possunt Oblationes, quæ in ipsorum Ecclesiis fiunt, *c. 1. de Statu Monach. & c. Nimia iniqua 16. de Excess. Prælat. Panormit. in c. 1. cit. n. 4. & Barbosa n. 2.*